

Ca. 1890

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Gabe

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 76 nr. 2

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaards kladde omhandlende, hvilken kirke Københavns Valgmenighed skal bygge.

TRANSSKRIFTION

Om kirken, monumental eller ej. (svar til Gabe¹)

Kjære G¹. hvorfor skal den ikke være monumental? Er det fordi vi ikke kan magte det? det vil tiden vise? Er det for De er bange for at stille selve menigheden op som et monument, som noget der skal skues?, Og derfor også er bange for det ydre monument?

Ja det kan der visselig være noget i, men vi er ikke alene os selv, vi bliver dog det væsentlige midtpunkt for Danmarks valgmenigheder, fordi vi ligger i Kjöbenhavn, og som repræsentant for alle disse menigheder synes jeg vi skal anstrenge os for at få en værdig kirke.

Endelig er der den ting, skönheden er af det gode, og i en så stor sag som denne, må man ikke gå skönheden forbi.

Skönhed vil i dette tilfælde sige, "ikke alene i skönhed i al almindelighed, men en skönhed, karakterfuldt passende til Grundtvigs² forsonlighed", personligt, stort, kraftigt, varmt næsten hensynslöst. G². tog kun hensyn til den Helligånd, löd dens bud, og fik derved lov til at udrette så meget. Endelig kan hele kirken betragtes som et monument for G²., et sådant er endnu ikke rejst.

¹ Gabe

² Grundtvig

Om kirken, Monumental eller ej. (som til Gabe)

Kvæn G. hvorfor skal den ikke være monumental?

Er det fordi vi ikke kan magte det? det vil tiden vise?

Er det for de er bange for at stille selve menigheden op som et monument, som noget den skal skues? og derfor også er bange for det nye monument?

Ja det kan da virkelig være noget i, men vi er ikke alene os selv, vi bliver dog det væsentlige modt punkt for Danmarks valgmuligheder, fordi vi ligger i København, og som repræsentant for alle disse menigheder synes jeg vi skal anstrenge os for at få en værdig kirke.

Endelig er der den ting, skønheden er af det gode, og i en så stor sag som denne, må man ikke gå skønheden forbi.

Skønhed vil i dette tilfælde sige, ikke alene skønhed i al almindelighed, men en skønhed, karakteristisk passende til Grundtjenst, personligt, stort, kraftigt, væsentligt næsten handgripligt. G. tog him hænges til den Helligånd. Lad dens bud, og fik det ved

Lov til at udrette det meget.

Endelig kan hele kirken betragtes som et monument for G., et monument er endnu ikke noget.